

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

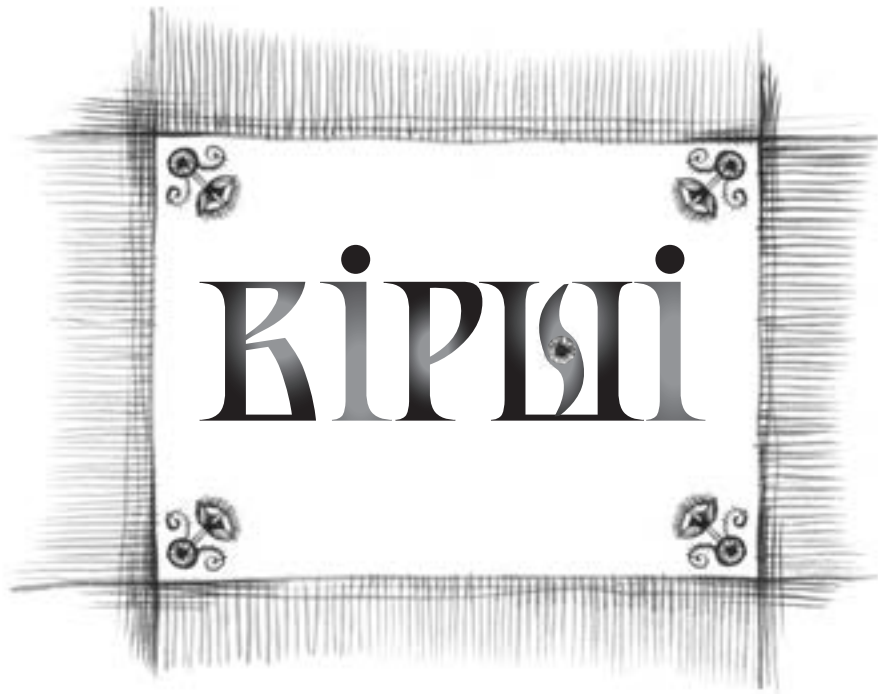
ПАН ІВАН-ПОКИВАН

ВІРШІ ТА ВІРШОВАНІ КАЗКИ

Художник Олесь Варкач

KIPWI

Ось вам, дітки, проти нічки –
Приповідки-приндирички,
А до них – ще й побрехеньки,
І задовгі, і куценькі,
Всі лукаві, всі незвичні,
Навіть трішки фантаспичні.
Ви на вуса їх мотайте,
А за це нам бублик дайте.
Як не бублик, то хоч дірку,
А до неї – меду мірку.
Дірку медом ми намажем,
Облизавши, всім покажем,
А самі з'їмо.
О!

Хто зламає макогона?

Нум, сідайте на правичку
Слухать першу приндиричку
Про Каленика-шевця,
Ні, здається, що кравця,
А мо' й на дуду гравця...
Правду вам скажу – не знаю,
Що за фах Каленик має,
Тільки в нього – Божий хист:
Він, як цирковий артіст,
Як казковий маг-мастак,
Спроципить сотню макогонів,
Поки пре в макітрі мак.
Дехто чвиркне через губу:
«От ще вигадав рахубу!
Це, напевне, може всяк
Поламати макогона,
У макітрі пручи мак».

Я ж бо хочу заперечить
І дорослим, і малечі,
Що макітра – не баняк.
Тож зламати макогона
В ній не вдасться вам ніяк.

А втім, спробуйте... Не знаю...
Може, хто з вас і зламає.

Бабцяна триндиричка

Випасає стара бабця
На лужку ягничку
І під ніс собі мугиче
Пісню-триндиричку:
«Ой, спушу я білий човник
Та й на бистру річку.
А в човнику без весельця
Буде мій онука,
Що не хоче поважати
Ні слова, ні бука.
Як доправить його човник
До синього моря,
То від неслуха малого
Не знатиму горя.
Хай мандрує мій онуцьо
За ліси дрімучі,
За пустелі несходимі,
За високі кручі.
А я буду молитися,
Щоб по всьому пому
Він слухняним повернувся
До рідного дому».

Пац Івац-Токиван

Пан Іван-Покиван,
Круглий, наче барабан,
Не приляже й мить спочити
На канапу чи диван.
Сповпчиком спойть весь вік
Цей химерний чоловік
Й твердить істину просту:
– Я сплю – опож росту,
Ще й вклоняюсь на всі боки,
Не ступивши ані кроку.

Ми благали Покивана:
– Та приляжте, пане Йване!
Гречно усміхнувся він
І поклав низький уклін:
– Ви даруйте Покивану –
Я хоч ляжу, зразу встану.
Тож на мене не зважайте,
Покладіться й спочивайте,
Солодко заплющте очі,
І – спокійної вам ночі!

Віршик-безкінечник про дірявий глечик

Ось вам віршик-безкінечник
Про старий дірявий глечик,
Одновухий і пузатий,
Що стояв посеред хапи.
Якось дід спіткнувся об нього
І у крик: — Це хто під ноги
Черепка цього поставив?!
Я ось ледве не убився
Об наріжний виступ лави. —
Обіруч вхопив він глечик,
Підсадив собі на плечі
І заніс аж у комору,
Що стояла серед двору.
Згодом до комори баба
Йде з товкачиком із граба,
Щоб картоплю свиням м'яти.
Глип — а там дірявий глечик,
То вона його на плечі —
Й занесла назад до хапи.
Дід наліз на глечик вдруге.
Й заволав: — Це вже наруга
Всім під ноги підставляти
Черепка посеред хапи! —
Ухопив він клятий глечик,
Підсадив собі на плечі
І, пройшовши з ним півдвору,
Знов доправив у комору.

Може б, глечик там і досі
Деся стовбичив при порозі,
Та якраз в обідню пору
Баба забрела в комору.
Бачить: глечик туп як туп —
З хапи повторив маршрут.

І гайда вони пягати
Глечик в хату, глечик з хапи,
Глечик в хату, глечик з хапи,
Глечик в хату, глечик з хапи...

Видно, в мандрах вік звікує
Одновухий глечик.
Тож про нього й komponюю
Віршик-безкінечник.

Гномики-братики

У лісі, на горісі,
Де спить стара сова,
Жили в дуплі три гномики –
Сімейка лісова,
Три гномики,
Три братики –
Сімейка лісова.

Найстарший гномик
Звався Бім,
Середній звався Бом,
А наймолодший взяв ім'я
Обох братів: Бім-Бом.

Той Бім,
Той Бом,
І той Бім-Бом
Були всі мовчуни –
Слівця, працюючи гуртом,
Не вимовлять вони.

Ото прокинувся в дуплі
Ці братики малі
І йдуть шукапи давній скарб,
Захований в землі.

Мина година, дві і три,
Збіга в роботі день,
А гномики, а братики
За день – аніпельень.

Вони бояться в балачках
Промарнувати час, –
Так і працюють мовчачка,
Допоки день не згас.